

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 004347 20 Uvp
Banja Luka, 20.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi P. S. iz Č. ... (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku D. G., advokatu iz Z., ... S. S. broj ..., protiv rješenja broj: 01-170-29/18/R-115-154 od 20.6.2019. godine Regulatorna ... R. S., T. (u daljem tekstu: tužena), u predmetu obračuna neovlašćeno utrošene električne energije, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 004347 19 U od 12.9.2019. godine, u sjednici vijeća, održanoj 20.10.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca da mu tužena nadoknadi troškove sastava zahtjeva.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tužene, bliže navedenog u uvodu ove presude, kojim je, tačkom 1. dispozitiva, odbijen zahtjev tužioca, kojim je osporio obračun neovlaštene potrošnje električne energije u iznosu od 9.959,70 KM, na mjernom mjestu P. S. – G. za m. br: 0038511400238007, koje se nalazi u Č. B., a tačkom 2. dispozitiva određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Odbijanje tužbe je obrazloženo zaključkom nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan, s obzirom da je tužena, u ponovljenom postupku utvrdila da je na predmetnom mjernom mjestu došlo do neovlaštene potrošnje električne energije, po članu 89. stavu 1. tačke v) Opštih uslova za isporuku i snabdijevanje električnom energijom („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 90/12, u daljem tekstu: Opšti uslovi), zbog samovoljnog priključenja na distributivnu mrežu, na način da je bila stvorena tehnička mogućnost za preuzimanje električne energije, bez pravilnog verifikovanja mjerenja, jer je sa vanjske strane objekta kablom SKS 4x16 mm, na odlaznoj strani osigurača, pored provodnika koji je bio priključen na mjerni urađaj, bio priključen i provodnik tipa PF 5x2,5 mm, na koje je bila priključena trofazna utičnica tipa UKO-UTO (16 A). Pored toga, na licu mjesta su zatečeni osigurači nominalne struje 1x63 A, 1x125 A i 1x125A, dok je tužiocu elektroenergetskom saglasnošću odobrena priključna snaga koja odgovara osiguračima nominalne struje 3x25A, što je sve utvrđeno prema zapisniku o kontroli od 12.4.2017. godine, konstatovano od strane radnika „Elektrodistribucije“; da je obračun izvršen u skladu sa članom 91. i 92. Opštih uslova za period od 13.4.2016. godine do 12.4.2017. godine, uz zaključak da pitanje odgovornosti u krivičnom

postupku nije od uticaja na upravni postupak i odluku po zahtjevu tužioca, kojim osporava navedeni obračun.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). U zahtjevu navodi da ne spori postavljanje navedenog kabla, ali tvrdi da je isti postavljen dana 11.2.2017. godine radi eventualnog nestanka struje i stvaranja mogućnosti da se upotrijebi postojeći agregat. Ističe da nije prihvaćeno vještačenje, koje je pribavio za krivični postupak, a koji nalaz je izradio vještak elektrotehničke struke dr M. J., koji je isključio postojanje neovlašćene potrošnje, tako da ni svjedoci „Elektrodistribucije“ Z. nisu zatekli bilo koji uključen potrošač. S tim u vezi smatra da se eventualno nametanje obaveze moglo izvršiti samo za period od 11.2.2017. godine do 12.4.2017. godine, jer je tužena, nepoštujući nikakva pravila, odbila prijedloge da utvrdi neovlašćenu potrošnju, a što je sve trebalo učiniti, s obzirom da je na to ukazano u prethodnoj presudi nižestepenog suda od 15.2.2019. godine. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, ili ukine, a tužena obaveže da snosi troškove sastavljanja zahtjeva po punomoćniku, u iznosu od 877,50 KM.

U odgovoru na zahtjev tužena osporava navode zahtjeva, sa tvrdnjom da su isti neosnovani i proizvoljni, te da nije povrijedila pravila postupka. Ističe da za obračun neovlašćeno utrošene električne energije nije bitna činjenica koje je lice preduzimalo neovlašćene radnje, koja je bitna u krivičnom postupku, u cilju utvrđivanja krivične odgovornosti, a u konkretnom predmetu je bitno utvrditi postojanje osnova za sačinjavanje obračuna neovlašćeno preuzete električne energije u skladu sa odredbama Opštih uslova, što je tužena pravilno sačinila. Predložila je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proističe da je tužilac registrovan kao krajnji kupac električne energije na mjernom mjestu P. S. – G. za m. br: 0038511400238007; da je izvršena kontrola mjernog mjesta dana 12.4.2017. godine, kojom prilikom je utvrđeno da je sa vanjske strane objekta, kablom SKS 4x16 mm, napojen kablovsko priključni ormar, u kojem se nalaze glavni instalacioni osigurači. Na odlaznoj strani ovih osigurača, pored provodnika, koji je bio priključen na mjerni uređaj, bio je priključen i provodnik tipa PF 5x2,5 mm, na koji je bila priključena trofazna utičnica tipa UKO-UTO (16A). Potvrđeno je da su postojale nepravilnosti na priključku, na koji način su stvorene tehničke mogućnosti neovlašćenog preuzimanja električne energije sa mreže, bez mjerenja. Nepravilnosti su se ogledale i u tome da su na licu mjesta zatečeni osigurači nominalne struje 1x63A, 1x125A, 1x125A, iako je tužiocu elektroenergetskom saglasnošću odobrena priključna snaga koja odgovara osiguračima nominalne struje 3x25A. Na taj način je bilo omogućeno angažovanje veće priključne snage, od one koja je odobrena rješenjem o elektroenergetskoj saglasnosti broj 166/08 od 05.08.2008. godine, a o tome sačinjen zapisnik o utvrđivanju neovlašćene potrošnje električne energiju, koji je odbila potpisati majka tužioca. Uz dopis tužiocu je dostavljen i obračun o neovlašćenom utrošku električne energije u iznosu od 9.959,70 KM, koji je obuhvatio period od 13.4.2016.

godine, do 12.4.2017. godine. Protiv tog obračuna tužilac je podnio zahtjev za rješavanje spora, koji je tužena odbila rješenjem od 27.9.2018. godine, te je protiv toga akta tužilac pokrenuo upravni spor. Isti je okončan donošenjem presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 004074 18 U od 15.2.2019. godine na način da je tužba uvažena i to rješenje poništeno, uglavnom iz razloga što je to rješenje doneseno u skraćenom postupku zbog čega da treba provesti poseban ispitni postupak radi nespornog utvrđivanja činjenica o eventualnoj potrošnji električne energije. U izvršenju te presude, a nakon provođenja formalne rasprave tužena je, osporenim aktom, odbila zahtjev. Pobjanom presudom je odbijena tužba iz razloga koji su već navedeni.

Prema odredbi člana 89. stava 1. tačke v) Opštih uslova, na koje se i tužena pozvala, pod neovlaštenom potrošnjom električne energije podrazumijeva se i neovlašteno priključenje uređaja mimo mjernog mjesta na distributivnu mrežu. Tužilac ne osporava postavljanje navedenog kabla, utičnice i osigurača, na način kako je to navedeno, pa je po ocjeni i ovog suda, pravilno zaključeno, kako osporenim aktom, tako i pobjanom presudom, da se stvorila situacija neovlaštenog utroška električne energije, a tužilac je krajnji kupac, jer je registrovan na predmetnom brojilu, iz čega slijedi neovlaštena potrošnja električne energije. U tom pravcu je pravilno tužena zaključila da nije relevantna činjenica ko je preduzimao neovlaštene radnje priključenja kabla, jer se u upravnom postupku utvrđuje samo postojanje neovlaštene potrošnje električne energije, sve kako je to navedeno u osporenom aktu i pobjanoj presudi. Zbog toga nije od uticaja tvrdnja tužioca u zahtjevu da on nije proglašen odgovornim za preduzimanje radnji u krivičnom postupku, već je bitno da li se na tom mjernom mjestu mogla vršiti neovlaštena isporuka električne energije, koje je registrovano na ime tužioca. Shodnu članu 90. stavu 1. Opštih uslova tužena je utvrdila period neovlaštene potrošnje, te primjenom odredbi člana 91. stava 1. tačke 4. i člana 92. stava 2. tačke b) podtačke 1. Opštih uslova, utvrdila količinu neovlašteno utrošene električne energije, koji obračun neargumentovano dovodi u sumnju tužilac.

Kod takvog stanja stvari, u pobjanoj presudi nisu ostvareni razlozi, predviđeni odredbama člana 35. stava 2. ZUS, zbog čega je zahtjev odbijen, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

S obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužilac nema pravo na naknadu troškova postupka, pa se zahtjev odbija, kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49. a) ZUS, u vezi sa odredbom člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić